

Werner Israël Ledermann is geboren op 9 januari 1920 in Berlijn-Oberschöneweide, Duitsland. Hij had de Duitse nationaliteit.

Op 11 april 1911 werd Groep 2 Decimagroep opgericht in Rotterdam. De groep droeg een paarse das. De stam heette de Pieter Retief Stam. De groep had in 1935 haar troeplokaal aan de Voorhaven 77, samen met Groep 1 Lischgroep. In 1937 verschijnt in *Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders* het bericht dat Werner, samen met een aantal anderen, is toegelaten tot het lidmaatschap van de Vereniging. Hij wordt voortrekker bij de Decimagroep. In november 1939 wordt hij scoutsleiding bij groep 41.

LIDMAATSCHAP BUITENLANDERS

Toegelaten zijn tot het lidmaatschap van de Vereniging:

Herbert Fuchs, Rudi Knocke en Ernst Loewenstein, van Duitse nationaliteit, Welpen van de 4e Amsterdamse Horde;

Werner Ledermann, van Duitse nationaliteit, V.T. 2e Rotterdamse Groep.

* * *

Aan het begin van de oorlog woonde hij in Utrecht. Werner is joods en komt in februari 1942 terecht in Kamp Westerbork. Op een foto uit het kamp staat hij helemaal links.

In april 1945 rukken de Canadezen op. Albert Konrad Gemmeker, commandant van kamp Westerbork, beveelt op 11 april 1945, vlak voor hij naar het westen vlucht, om de elektriciteit van het kamp af te sluiten om zijn opvolger met een probleem op te zadelen. Onder de vlag van

het Rode Kruis wordt Westerbork overgedragen aan de hoogste Joodse Dienstleiter, Kurt Schlesinger. Werner krijgt met een collega de opdracht het probleem op te lossen. Hij wordt onder de nog aanwezige kampgevangenen als de beste monteur beschouwd. Hij is ook de man die betrokken is geweest bij de bouw van een noodgenerator in het voorjaar van 1943 en is met zijn collega de enige die het apparaat kan bedienen. Binnen korte tijd weten Ledermann en zijn collega Arthur Heiman de noodgenerator aan de praat te krijgen. De lichten in de barakken gaan aan, de keuken kan het eten bereiden en ook de telefoonlijnen haperen niet meer. Dat laatste blijkt een belangrijk gegeven als in de namiddag van 12 april 1945, amper 24 uur later, door een op de kampboerderij aanwezige gevangene naar de leiding in de Grote Zaal wordt gebeld. Zijn boodschap: de Canadezen komen eraan.

Na de bevrijding emigreerde Werner naar de Verenigde Staten.

Meer informatie

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 9, 1937 » 1937-10 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Holocaust Survivors and Victims Database -- Werner Ledermann \(ushmm.org\)](#)

[Werner Ledermann - Westerbork Portretten](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 25, 1939, no 10, 1939 » 1939-11 - Pag. 24 | Delpher](#)

[Werner Israël Ledermann \(Berlijn Ober Schöneweide, 9 januari 1920 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Suche in Dokumenten der Arolsen Archives | 01020402 152 - Dokumente mit Namen ab LASDUN, Sulamith | 01020402 152 - Dokumente mit Namen ab LASDUN, Sulamith \(arolsen-archives.org\)](#)

[Suche in Dokumenten der Arolsen Archives | 01020402 152 - Dokumente mit Namen ab LASDUN, Sulamith | 01020402 152 - Dokumente mit Namen ab LASDUN, Sulamith | 01020402 152 - Dokumente mit Namen ab LASDUN, Sulamith \(arolsen-archives.org\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.